

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4230/2563

พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุง โจทก์ นาย ก. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 208, ป.วิ.พ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยอุทธรณ์โต้แย้งว่า อาวุธปืนของกลางตรวจพบรอยชุดลบเครื่องหมายทะเบียน แต่ไม่อาจยืนยันได้ว่าเครื่องหมายทะเบียนเดิมเป็นเลขใดตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์แนบท้ายอุทธรณ์ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการอุทธรณ์เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงใหม่ผิดไปจากที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงมาตามฟ้องอันเป็นการขัดแย้งกับคำรับสารภาพของจำเลยและเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นจึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นไต่สวนเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจพิสูจน์ที่จำเลยเพิกยกขึ้นกล่าวอ้าง แล้วอาศัยข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการมิชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 208 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 371 รัชของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ที่ถูกคือ ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต) จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ซื้เซพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 14 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 13 เดือน รัชของกลาง จำเลย

อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาศาลฎีกาพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมี
ทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72
วรรคสาม ลดมาตราส่วนโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ฐาน
มีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 8
เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 4
เดือน ฐานเป็นผู้ซบซี้แสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 5 เดือน 10 วัน ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก 4 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ
ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก 2 เดือน ฐานเป็นผู้ซบซี้แสพเมทแอมเฟตามีน
คงจำคุก 2 เดือน 20 วัน รวมจำคุก 8 เดือน 20 วัน ไม่รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่เหลืออกจาก
การทดลองยิง ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
สำหรับความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ฐานแสพเมทแอมเฟตามีน และฐานเป็นผู้ซบซี้แสพเมท
แอมเฟตามีน ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัย
ตามฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น
และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่
เหลืจากการทดลองยิง ซองพกปืนและกระเป๋าสะพายของกลางชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า
คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยมีอาวุธปืนพกวีลเวอร์ (SMITH & WESSON) ขนาด .357
MAGNUM ไม่มีเครื่องหมายทะเบียน 1 กระบอก และกระสุนปืนวีลเวอร์ ขนาด .38 SPECIAL 5
นัด ซึ่งเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมายที่สามารถใช้ร่วมกันและใช้ยิงทำอันตรายแก่
ชีวิตและวัตถุได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้น
ย่อมพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 176 วรรคหนึ่ง และข้อเท็จจริงยอมรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยกระทำความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่
มีทะเบียนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามฟ้องโจทก์จริง การที่
จำเลยอุทธรณ์โต้แย้งว่า อาวุธปืนของกลางตรวจพบรอยชุดลอบเครื่องหมายทะเบียน แต่ไม่อาจ
ยืนยันได้ว่าเครื่องหมายทะเบียนเดิมเป็นเลขใดตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์แนบท้ายอุทธรณ์
จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น
เป็นการอุทธรณ์เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงใหม่ผิดไปจากที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงมา
ตามฟ้องอันเป็นการขัดแย้งกับคำรับสารภาพของจำเลย และเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดย
ชอบในศาลชั้นต้นจึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 225
วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้
ศาลชั้นต้นไต่สวนเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจพิสูจน์ที่จำเลยเพ่งยกขึ้นกล่าวอ้าง แล้วอาศัย
ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น
และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการมิชอบด้วย
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (1) เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามฟ้องว่า
อาวุธปืนของกลาง ไม่มีเครื่องหมายประจำปืนของเจ้าพนักงานประทับไว้ อาวุธปืนและเครื่อง

กระสุนปืนของกลาง จึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยมีไว้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 ส่วนซองพกปืนและกระเป๋าสะพายของกลางเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ไม่ริบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลางนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคหนึ่ง ริบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ฉันทวัน วรทัต · สิทธิชัย โชคสวัสดิ์ไพศาล · จริญญา รัตตมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4230/2563>